

958. Въ дѣла, които не подлежатъ на оцѣненіе, съдебното мыто ся опредѣля отъ съдътъ, кога той постановява рѣшеніето, въ размѣръ отъ 20 до 1000 гроша.

959. При възискваніето на мытото отъ въззивна жалба или отъ отзывъ ся зема въ смѣтка не първоначалната цѣна на искътъ, но само тази сума на възисканіето, която просителтъ търси, или присъжденіето на която той оборва.

960. Мытата ся прилагатъ до самата молба за искъ, до жалбата или до отзывътъ. Това правило не ся относи до молбитѣ за искъ, кога послѣдній не подлежи на оцѣненіе или представлява възисканіе на доходи, суммата на които не е означена въ молбата. Въ този случай съдебнитѣ мыта ся опредѣлятъ отъ съдътъ кога ся постановява рѣшеніето, съобразно съ присъдената сума и ся плащатъ отъ обвинената страна.

ТРЕТЕ ОТДѢЛЕНІЕ.

За канцелярскитѣ мыта.

961. Кога ся даватъ на съдящитѣся изпълнителны листове, преписы отъ рѣшенія и отъ документи или отъ други хартіи, сжщо и свидѣтелства, справки и тѣмъ подобны, земася за преписваніе по пять гроша на листъ, като ся смѣтатъ двадесять и пять реда въ страницата на листътъ.

962. На всяка хартія, която ся дава отъ съдътъ, възъ основаніе отъ предидущата статія, на съдящитѣся страны, ся удара печатъ, за което ся зема особно мыто два гроша.

963. Установенитѣ въ двѣтѣ предидущи статіи мыта ся вносятъ въ съдътъ заедно съ гербовата хартія.

964. Искове за съдебны разноски ся освободяватъ отъ плащаніе съдебны мыта.

ЧЕТВЪРТО ОТДѢЛЕНІЕ.

За беритѣ по производството на дѣлото.

965. Ищецътъ или възискателтъ, който нѣма възможность да покаже мѣстожителството на отвѣтницътъ, е длъженъ да представи осемдесять гроша за да ся напечататъ обявенія за привикваніето му, а сжщо и разноскитѣ за испроважданіето на тѣзи пары споредъ назначеніето имъ.